

NAROBIC (8) *vb pf*

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w robić).

inf narobić (2). ◇ *fut 1 pl* narobi(e)my (1). ◇ *praet 1 sg f* -m narobiła (2). ◇ *3 sg m* narobił (1).
f narobiła (1). ◇ *3 pl m pers* narobili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wykonać, wytworzyć wiele czego (z subiektywnym odczuciem wielości); facere Vulg (8) :

narobić czego (6): Leop Ex 36/20; Ano thák póspolicie bywa/ kiedy nawięcey chlebá nárobiemy/ áliści zębow nie będzie. RejZwierc 65v; [biskup] kazał przynieść tyle kápic [!] mnińkich (ktorych iusz był dał ná to nárobić) ile było Kánonikow SkarŻyw 510. Cf narobić czego komu.

narobić czego komu (3): (nagi) Woyciech/ Ian Kámienieccy. (-) [...] Ciotká rodzona Pállás im bogini była/ Y táz wíztykich dowcipow cnych im nárobiła. Bo vmieią w to tráfić co iedno przyłtoi PaprPan C2v; Cornelius Ruffinus, [...] iż z dźieiąći grzywien srebrá dał łobie naczynia nárobić [comparasset]/ iakoby dał zły wzor do zbytku/ rufzon był z kołá Senatorłkiego. ModrzBaz 32; CzechEp 79.

narobić co z kim (2): jako czo ya brała thom brała wdomv własnym tho czom narobyła szmazem szwym ZapWar 1532 nr 2401, 1532 nr 2480.

Zwrot: »sobie narobić« (1): Atom mowił y mówię/ przeciw ludziom zaráżonym trucizną Antichryłtowłką/ ktorzy [...] znowu łobie/ [...] bálwánow nárobili CzechEp 79.

W charakterystycznych połączeniach: narobić bałwanów, chleba, dowcipow, naczynia.

Synonimy: naczynie, nadziałać, naprzyczyniać.

Formacje współrdzenne cf ROBIĆ.